

UCHWAŁA PLENUM K C K P Z R

o zwiększeniu produkcji
artykułów hodowlanych
— na stronie 3

Pow. gołdapski
pierwszy
w województwie
wykonał
z wysoką nadwyżką
i przed terminem
styczniowy plan
dostaw żywności
Informacje
o przebiegu skupu
czytaj na str. 2

Układ radziecko-hinduski w sprawie budowy huty w Indiach

MOSKWA. — W wyniku
umówionych pomyśleń w
Indiach rokowań między przed-
stawicielami stron radzieckiej
i hinduskiej, podpisany zo-
stał 2 bm. układ między rzą-
dem ZSRR i rządem Indii w
sprawie wybudowania huty
w Indiach o potencjale jed-
nego miliona ton stali rocz-
nie z zapewnieniem możliwo-
ści zwiększenia potencjału
produkcyjnego huty.

Huta obejmować będzie
następujące główne oddziały:
koksoślownię, oddział wielkich
pieców, stalownię, walcownię,
aglomerownię oraz inne
oddziały i obiekty pomocnicze.

Pierwsze obiekty, a mianowicie
trzy baterie kokso-
we, dwa wielkie piece, dwa
piece martenowskie i zgłę-
niacz mają być uruchomione
do końca 1958 r., pozostałe
oddziały — do końca
1959 r.

Na mocy układu, organi-
zacje radzieckie wykonają
prace projektowe, wypro-
dukcję i dostarczą do Indii nie-
zbędne urządzenia oraz będą
sprawowały kierownictwo
techniczne nad budową huty,
łącznie z montażem i urucho-
mieniem urządzeń.

Celem wykonania prac
związanych z projektowa-
niem, budową i uruchomie-
niem huty, organizacje ra-
dzieckie skierują do Indii

niezbędną liczbę specjalistów,
jako też wezmą na siebie szko-
lenie personelu hinduskiego
zarówno w Indiach jak i w
Związku Radzieckim. Ponad-
to specjalistom hinduskim u-
możliwi się zaznajomienie w
ZSRR z hutami i zakładami
produkującymi urządzenia
hutnicze.

W związku z budową hu-
ty rząd radziecki udzieli rzą-
dowi Indii kredytu na okres
12 lat, który ma być spłacony
w różnych ratach rocz-
nych z oprocentowaniem w
wysokości 2,5 proc. w stosun-
ku rocznym. Kredyt będzie
pokrywany w walucie hindu-
skiej — w rupiach.

Ze strony radzieckiej u-
kład podpisał ambasador
ZSRR w Indiach — M. A.
Minszkow. Ze strony hindu-
skiej — sekretarz stanu w mi-
nisterstwie produkcji, Kerra.

Układ w sprawie budowy
huty w Indiach, dzięki pomo-
cy Związku Radzieckiego,
stanowi doniosły wkład do
rozwoju korzystnych dla obu
stron stosunków gospodar-
czych.

Zima
nie hamuje
roboty
budowniczym
Białegostoku

5 bm. o godz. 10

II SESJA WRN

Tematem obrad:

dalszy rozwój rolnictwa
i wiosenna akcja siewna

W najbliższą sobotę, dnia 5 lutego, w
miejscu obrad Prezydium WRN przy ul. Mi-
kiewicza 3 w Białymstoku — odbędzie się
II sesja Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Porządek dzienny sesji przewiduje roz-
patrzenie sprawozdania z wykonania u-
chwały Wojewódzkiej Rady Narodowej z
dnia 19 grudnia 1953 roku w sprawie zadań
rozwoju rolnictwa oraz omówienie zadań
związanych z przygotowaniem do wiosen-
nej kampanii siewnej.

Sesja rozpocznie się o godz. 10.

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!

GAZETA BIAŁOSTOCKA

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

ROK V. Nr 30 (1063)

BIAŁYSTOK, piątek 4 lutego 1955 r.

Cena 20 gr

Po raz pierwszy w swej historii Huty polskie w roku 1954 wyprodukowały 4 mil. tonn stali

— blisko 3 razy więcej niż w 1938 r.

WARSZAWA. — W 1954 r. huty polskie pierwszy raz w
swej historii — wytopiły ponad 4 miliony tonn stali, czyli
blisko 3 razy więcej niż w 1938 r. Jest to tym większy suk-
ces, iż został osiągnięty przed uruchomieniem pierwszych
obiektów wielkiej stalowni Huty im. Lenina.

Coroczny średni przyrost
produkcji stali w Polsce się-
gał w latach 1946 — 1954 ok.
12 proc. i był dwukrotnie
wyższy niż w Anglii, 4-krot-
nie wyższy niż we Francji i
6-krotnie wyższy niż we
Włoszech. Produkcja naszych
stalowni przekroczyła już
globalny poziom produkcji
we Włoszech, podczas gdy w
1938 r. kraj ten produkował
o ponad 40 proc. więcej stali
niż Polska.

Produkcja stali, jej rozwój
— to miernik bogactwa i siły
gospodarczej kraju. Przed
wojną wskaźnik produkcji
stali na głowę ludności wy-
nosił w Polsce ok. 41 kg ro-
cznie, gdy np. we Francji —
151 kg (1938 r.). W 1954 r. o-
siągnęliśmy już pod tym

▲ Dalszy ciąg 3
na stronie

Dla uczczenia 50 rocznicy strajku Kolejarze Białegostoku i Ostrołęki odpowiadają na apel Starosielec

Na wezwanie załogi staro-
sielskich Warsztatów Drogo-
wych o przystąpienie do
współzawodnictwa dla uczce-
nia 50 rocznicy zwycięskiego

strajku robotników kolej-
owych w Starosielcach, jako
pierwsi odpowiedzieli koleja-
rze ze stacji Białystok Cen-
tralny, Parowozowni w Ostro-
łęce oraz Oddziału Elektro-
technicznego PKP Białystok.
Podjęli oni szereg cennych
zobowiązań produkcyjnych.

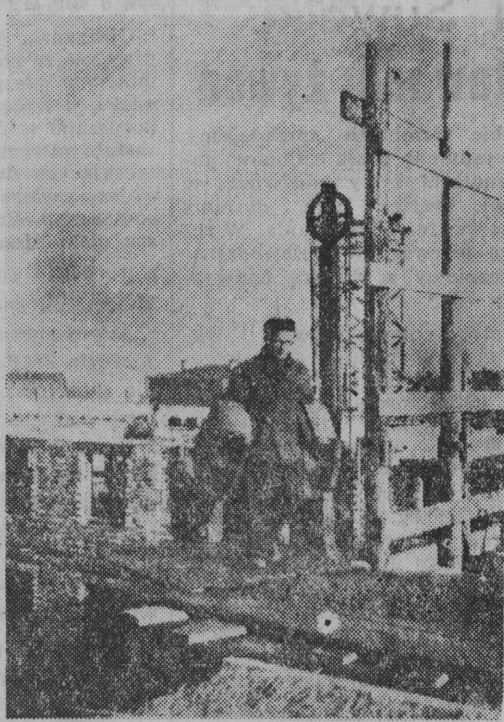
I tak na przykład pracow-
nicy białostockiej służby ru-
chu zobowiązali się m. in. u-
trzymać regularność pociąg-
ów osobowych w 100 proc.,
zaś pociągów towarowych w
99,2 proc.

Pracownicy służby handlo-
wej stacji Białystok Central-
ny zobowiązali się podnieść
średni załadunek przesyłki
całowagowej do wskaźnika
10,8 ttp.

Zobowiązania podjęły tak-
że drużyny konduktorskie.

Podobnej treści zobowią-
zania podjęli robotnicy z Pa-
rowozowni w Ostrołęce. Dru-
żyny parowozowe zobowiąza-
ły się prowadzić pociągi bez-
awaryjnie i bez opóźnień,
walczyć o tytuł „mistrza osz-
zczędności węgla”, stosować
w pracy metody radzieckich
nowatorów Lunina, Papanina,
Krywonosy, Ogniewa i Ri-
jewskiego.

Pracownicy Oddziału Elek-
trotechnicznego PKP Biały-
stok zobowiązali się m. in.
skablować stację Lipińskie i
zainstalować 3 aparaty tele-
foniczne na stacjach: Łapy,
Białystok i Sokółka, do dnia
20 bm., wyremontować 3
turbozespoły do oświetlenia
elektrycznego parowozu, (św)

Zima w tym roku, jak dotąd, jest łagodna
i nie sprawia żadnych trudności budowni-
czym Białegostoku, toteż budowy rosną
szybko, zupełnie jak latem.

NA ZDJĘCIU: Alfred Ostrowski na budo-
wie 33/28/A przenosi z windy pustaki do
układania stropów.

Fot. „Gazeta” — Z. Zaremba

II sesja RADY NAJWYŻSZEJ Z S R R

Posiedzenie Rady Narodowości

MOSKWA. — W dniu 3 lutego w wiel-
kim Pałacu Kremleskim rozpoczęła się II
sesja Rady Najwyższej ZSRR, czwartej ka-
dencji.

O godz. 12 w południe
odbyło się posiedzenie Ra-
dy Narodowości Rady Naj-
wyższej ZSRR. Na posie-
dzeniu obecni byli deputo-
wani reprezentujący wszy-
stkie republiki związkowe i
autonomiczne oraz okręgi
narodowościowe Kraju Rad,
jak również goście — przed-
stawiciele mas pracujących
stolicy. Obecni byli także
członkowie korpusu dypl-
matycznego oraz korespon-
denci prasy radzieckiej i
zagranicznej.

Posiedzenie zajął prze-
wodniczący Rady Narodo-
wości, deputowany Wills
Łacis. Na jego wniosek u-
chwalono, że sesja omówi
następujące sprawy:

1. Budżet państwowy
ZSRR na rok 1955 oraz wy-
konanie budżetu państwo-
wego, z roku 1953,

2. Sytuacja międzynaro-
dowa i polityka zagraniczna
Rządu ZSRR,

3. Zatwierdzenie dekretów
Prezydium Rady Najwyż-
szej ZSRR.

Wychowanie młodzieży na gorących
patriotów i nieugiętych szermierzy
przyjaźni między narodami —
**PODSTAWOWYM
ZADANIEM Z M P**

Uchwała II Zjazdu Związku Młodzieży Polskiej

II Zjazd Związku Młodzieży Polskiej po wy-
słuchaniu i przedyskutowaniu referatu spra-
wozdawczego Zarządu Głównego stwier-
dza, że w okresie od Kongresu Zjednocze-
niowego Związków Młodzieży Polskiej ak-
tywnie uczestnicząc w pracy i w walce o
nowe, socjalistyczne życie w naszej Ojczy-
źnie — umocnił się jako jednolita, zwała
ideowo — przodująca organizacja młode-
go pokolenia Polski Ludowej.

Źródłem wszystkich sukcesów Związku
Młodzieży Polskiej jest ofiarna praca mło-
dzieży i kierownictwo Polskiej Zjednoczo-
nej Partii Robotniczej oraz serdeczna tro-
ska partii o młodzież, jej wychowanie i
wszechstronny rozwój.

II Zjazd zatwierdza sprawozdanie Za-
rządu Głównego oraz zaleca, by nowowy-
brany Zarząd Główny wytrwale pracował
nad ulepszeniem stylu pracy kierowniczej

▲ Dalszy ciąg 6
na stronie

Po pięciu dniach obrad

A więc po pięciu dniach obrad, po pięciu — a nie po
przewidywanych czterech — co jest już pewną miarą
temperatury dyskusji, II Zjazd ZMP zakończył się.
Delegaci wrócili do swych kół, do kolegów, do domów z no-
tesami napeczniałymi zapiskami, z głowami, w których kłę-
biła się dziesiątki różnorodnych wrażeń, spostrzeżeń, re-
fleksji.

Jak młodzież oceniła swój Zjazd? Trudno jest bogactwo
myśli i problemów II Zjazdu zawrzeć w kilku zdaniach, od-
razu wyluskać to, co było najistotniejsze i określić stosun-
nek do tak obszernej, bogatej, żarliwej dyskusji. Przez wiele
dni i tygodni kół ZMP będą poznawać i analizować doro-
bek swego Zjazdu. Młodzież będzie konfrontować go z nur-
tującymi ją problemami, i dla siebie, dla swej pracy wy-
ciągać dalsze wnioski. I to właśnie, ta potrzeba bardzo wni-
kliwego i starannego przemyślenia spraw poruszanych na
Zjeździe, jest bodajże jednym z najdonioślejszych jego wy-
ników, to zadecyduje niewątpliwie w wielkiej mierze o tym,
że II Zjazd ZMP przejdzie do historii Związku Młodzieży
Polskiej jako wydarzenie ogromnej wagi.

Jeden z delegatów, dzieląc się na łamach „Sztandaru Mło-
dych” swymi wrażeniami, zapisywanymi podczas narad, wy-
znał, że przysłuchując się dyskusji przypomniał sobie zabawę
w „ciepło” i „zimno”. Koledzy zabierający głos podobni
byli do tych, którzy szukają ukrytego przedmiotu, audyto-
rium zaś swą reakcją podpowiadało im właściwą drogę:
„zimno, ciepło, gorąco”. Otóż, o ile na początku Zjazdu nie-
jeden dyskutant długo błądził, nie umiając dotrzeć do sedna
sprawy, zaciemniając czczym potokiem zbędnych słów za-
sadniczą myśl, to w miarę rozwijania się dyskusji wysła-
pienia były coraz konkretniejsze, coraz bardziej dojrzałe,
zmierzaly prosto do celu. Raz za razem wielka sala huczała
oklaskami — „gorąco” — o to właśnie chodzi, to boli, z tym
nie chcemy i nie będziemy się godzić, to zmienimy, do tego
będziemy dążyć.

Z dnia na dzień temperatura Zjazdu rosła. Wymieniano
nazwiska wielu mówców, ten i ów próbował ustalić, czyje
wystąpienie najbardziej go przekonało. Nie było w tej sprawie
zgody i oczywiście być nie mogło. Byli na przykład
żarliwi zwolennicy krytyki nudy i szablony w pracy ZMP,
krytyki dokonanej przez Marię Frankównę, uczennicę
z Włocławka, ale byli też i tacy, którzy ocenili jej wysta-
pienie jako przejaw skrajności. Jedni obu rękami podpisywali
się pod tym, co mówił o złym stylu pracy Zarządu Woje-
wódzkiego ZMP w Krakowie towarzyszy Markiewicz, drudzy
zaś uznali jego wypowiedź za zbyt jednostronną. Ogromna
większość delegatów porwała i głęboko wzruszyła przemówie-
nie kierownika wiejskiej świetlicy, Olszewskiego — ale
spotkać można było i takich, którzy z dezaprobatą krecili
głowami, gdy przyznał się, że często nie czyta nawet okół-
ników i instrukcji nadsyłanych „po linii” oświaty i kultury...

II Zjazd przerósł najśmielsze oczekiwania wielu
ZMP-owców. Upiął pod znakiem prawdziwie bojowej,
mądrej, często głęboko przemyślanej krytyki. Cóż na to się
złożyło? Wiele, niezmiennie wiele czynników. Wyliczając
tylko niektóre z nich, te najważniejsze, trzeba by wspomi-
nieć o ogromnych przemianach wśród młodzieży, o osiągnię-
ciach ZMP w minionym okresie, o wzroście ideowym całej
organizacji. Trzeba by powiedzieć o dyskusji przedzjazd-
owej stawiającej pracę ZMP w centrum uwagi nie tylko ca-
łej młodzieży, ale najszerzych kół społeczeństwa i — co ma
szczególne znaczenie — w centrum zainteresowania partii.
Trzeba by podkreślić przemówienie towarzysza Bieruta wy-
głoszone na powitanie II Zjazdu, przemówienie podnoszące
sprawę wychowania młodzieży do rangi jednego z najwa-
żniejszych zadań w działalności partii i nawołujące mło-
dzież do szerokiej krytyki i żywej dyskusji. Trzeba by za-
trzymać się na referacie sprawozdawczym Zarządu Główn-
ego ZMP, który wszechstronnie pokazał osiągnięcia i prze-
analizował braki całej organizacji ZMP-owskiej nie wyła-
czając jej kierownictwa.

To wszystko złożyło się na tę szczególną atmosferę towa-
rzyszczą obradom, to właśnie posłało niepokój w umysłach
młodzieży, a jednocześnie przypomniało aktywowi ZMP
o jego odpowiedzialności za wszystko, co młodego pokolenia
dotyczy, stworzyło warunki do szerokiej krytyki.

II Zjazd ZMP nie tylko teoretycznie uzbroił młodzież do
dalszej walki i pracy, ale stał się dla aktyw ZMP jak gdy-
by praktycznym sprawdzianem tego, że starymi metodami
nie da się już dalej pracować, że wiele z tego, co jeszcze
wczoraj czy przedwczoraj wydawało się słuszne, dziś w żad-
nym wypadku w działalności ZMP nie da się już pomicieć.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Uchwała II Zjazdu ZMP

podjęta w dniu 1 lutego 1955 roku

▲ Dokończenie 1 ze strony 1

i rozwinieciem pracy ideowo - wychowawczej przez wszystkie ogniwa ZMP zgodnie ze wskazaniami zawartymi w referacie sprawozdawczym i z postulatami wysuniętymi przez delegatów w toku dyskusji zjazdowej.

* * *

Podstawowym zadaniem Związku Młodzieży Polskiej jest rozwijanie wszechstronnej i głębokiej pracy ideowo - wychowawczej całej młodzieży, wychowywanie chłopców i dziewcząt na pełnych zapale i ofiarności, świadomych i kulturalnych budowniczych socjalizmu, gorących patriotów naszej ludowej Ojczyzny, nieugiętych szermierzy pokoju i przyjaźni między narodami.

Pod przewodnictwem PZPR, w oparciu o pomoc wszystkich organizacji wchodzących w skład Frontu Narodowego, ZMP będzie prowadziła miliony chłopców i dziewcząt - zrzeszonych i niezrzeszonych w naszych szeregach - do walki o stały wzrost dobrobytu, kultury i siły Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Bojowym zadaniem całej organizacji ZMP jest rozwijać i wzbogacać współzawodnictwo pracy w każdej dziedzinie naszego budownictwa, w głębokiej trosce o dalsze uprzemysłowienie kraju i rozkwit rolnictwa, o rozwój gospodarki i kultury narodowej.

Wszystkie ogniwa ZMP powinny szerzej upowszechniać przodujące metody pracy, szybko podejmować i popularyzować doświadczenia przodowników i nowatorów produkcji, dokładać wszystkich starań, by zapewnić młodzieży możliwość opanowywania techniki i zdobywania wyższych kwalifikacji.

W swej codziennej działalności instancje i koła ZMP winny kierować się troską o coraz lepsze i pełniejsze zaspokajanie wszystkich potrzeb młodzieży, wnikać coraz głębiej w nurtujące młodych robotników, chłopów, studentów i uczniów, młodych pracowników transportu i żegluga sprawy i problemy ideologiczne i polityczne, bytowe, kulturalne i moralne.

Ważnym zadaniem Zarządu Głównego ZMP jest wspomóc zarządom wojewódzkim: w Stalinogrodzie, Wrocławiu i Krakowie w polepszeniu pracy z młodzieżą górniczą, która pracuje na najbardziej wysuniętych posterunkach

naszego budownictwa. Szczególną opieką Zarządu Głównego jak i wszystkich instancji Związku otoczone powinny być zaniedbane tereny.

Jednym z czołowych zadań w pracy wychowawczej Związku jest kształtowanie charakteru i postawy społecznej chłopców i dziewcząt w nieprzejednanej walce ze wszystkim, co złe, co jest przeżytkiem, co hamuje nasz marsz ku socjalistycznej przyszłości. W walce tej wpajać będziemy całej młodzieży nasze piękne, głęboko ludzkie ideały, zwiększamy swe wysiłki, by zdobyć dla naszej sprawy ulegające jeszcze podszeptom wroga i wsteczniactwa, wahań się grupy młodzieży. Nieugięte zwyciężać będziemy wszelkie zakusy wroga, skierowane przeciw władzy ludowej, wolności naszej Ojczyzny, przeciw pokojowej pracy narodu polskiego. Jeszcze szerzej rozwiniemy pracę nad pogłębieniem braterskiej przyjaźni polsko-radzieckiej, nad zacieśnieniem więzi łączącej młodzież polską z młodzieżą radziecką i postępującą młodzieżą całego świata.

Zjazd stwierdza, że zadania te mogą być osiągnięte jedynie w wyniku gruntownej zmiany form i metod pracy ZMP, zerwania z szablonem, oschłością i zurzędnieniem. Wielostronne, odpowiadające zainteresowaniom, wiekowi i środowisku młodzieży formy pracy naszego Związku mogą być wykute jedynie w oparciu o inicjatywę i myśl twórczą aktywów i wszystkich członków ZMP. Pomoc przodujących ludzi pracy, działaczy społecznych, kulturalnych, naukowców i pedagogów pozwoli organizacjom ZMP-owskim wzbogacać pracę wychowawczą.

Zarząd Główny w pracy światopoglądowej powinien zerwać z występującą w niej powierzchownością i skostnieniem. Zjazd zobowiązuje Zarząd Główny do opracowania konkretnego programu pracy w tej dziedzinie, dostosowanego do różnych środowisk i wieku młodzieży.

Prasa ZMP-owska i wydawnictwa ZMP powinny głębiej i wszechstronnie omawiać problemy pracy ideowo-wychowawczej: szerzej upowszechniać przodujące doświadczenia i na przykładach najlepszych aktywistów pomagać w kształtowaniu postawy ZMP-owców.

W trosce o to, by cała młodzież brała jak największy udział w zdobywaniu wiedzy, w życiu kulturalnym i sportowym, organizacja nasza

winna przejawiać więcej śmiałości i uporu w jak największym wykorzystaniu różnych środków, przeznaczonych na oświatę, kulturę i sport przez władzę ludową oraz rozwijać własną inicjatywę młodzieży w społecznym budownictwie kulturalnym, remoncie i wyposażeniu świetlic, obiektów i urządzeń sportowych itp. ZMP-owskie instancje powinny kierować do pracy kulturalno-masowej zdolnych aktywistów i dopomagać w wypracowaniu takich metod pracy świetlic, by tętniło w nich bujne, młodzieńcze życie. Pilną sprawą jest ujednolicenie w całym kraju gospodarki świetlicowej. Zjazd zobowiązuje Zarząd Główny do wystąpienia w tej sprawie z odpowiednimi wnioskami.

Zjazd wzywa wszystkich członków ZMP i całą młodzież do czynnego uprawiania sportu i przysposobienia się do pracy i obrony kraju i uważa w tym celu za konieczne wzmocnienie pracy organizatorskiej i ideowo-wychowawczej ZMP w ruchu sportowym. Coraz mocniej należy umacniać więź młodzieży z ludowym Wojskiem Polskim.

W rozwijaniu pracy wychowawczej należy zacieśnić więź twórców i działaczy kultury z młodzieżą tak, by pisarze, plastycy, aktorzy, poeci jeszcze lepiej i piękniej wyrażali dążenia i marzenia młodego pokolenia, by ich dzieła przepojone były socjalistyczną prawdą życia. Zjazd uznaje za ważną sprawę otoczenie młodej inteligencji twórczej większą i serdeczniejszą opieką organizacji.

* * *

Przewycięszenie poważnych zaniedbań i słabości w pracy ZMP na wsi powinno stać się nacelną sprawą całej organizacji.

Zjazd zobowiązuje wszystkie koła i zarządy ZMP do rozwijania szerokiej działalności, pogłębiającej poczucie braterstwa i wspólnoty celów robotników i chłopów pracujących. Sprawy wsi i jej socjalistycznej przebudowy winny stać się jednym z głównych zadań w pracy ideowo - wychowawczej także wśród młodzieży robotniczej, szkolnej i studenckiej.

Dźwignią zwiększenia udziału ZMP w walce o podniesienie rolnictwa jest upowszechnienie wiedzy rolniczej wśród młodzieży i kształtowanie zamiłowania do zaszczepionej pracy w rolnictwie. Zadaniem całego Związku jest współdziałanie w rozbudowaniu systemu szkolenia rolniczego i stosowaniu w praktyce przez młodzież zdobytej wiedzy.

ZG, ZW, ZP powinny wyzywać się ogólnikowego deklaracyjnego zajmowania się sprawami produkcji rolnej, a coraz szerzej rozpowszechniać konkretne inicjatywy i doświadczenia kół ZMP oraz przodujących rolników w stosowaniu nowych metod uprawy ziemi i hodowli. Konieczne jest, żeby wszystkie organizacje wiejskie ZMP poczuły się w praktyce aktywnymi współgospodarzami swych громад, spółdzielni, PGR-ów i POM-ów.

Celem zwiększenia roli młodzieży w umacnianiu i rozwoju spółdzielni produkcyjnych, Zjazd wzywa organizacje i instancje ZMP do pomnożenia swoich wysiłków nad popularyzacją idei spółdzielczości produkcyjnej oraz uważa za konieczne zwiększenie troski i zainteresowania władz spółdzielczych sprawami młodzieży w spółdzielniach produkcyjnych.

* * *

Warunkiem wykonania wielkich zadań stojących

przed naszym Związkiem, źródłem jego siły i bojowości jest mocna i serdeczna więź organizacji z masami młodzieży oraz przyjacielski stosunek ZMP-owców i aktywistów do niezorganizowanych jeszcze chłopców i dziewcząt.

W działalności instancji i aktywistów ZMP znacznie więcej miejsca i czasu zajmować powinny wszystkie te sprawy, które dotyczą warunków życia młodzieży, jej codziennych potrzeb, trosk i bolączek. Całą naszą organizację cechować winna duża wrażliwość na kłopoty życiowe ludzi pracy, a w szczególności młodzieży, tuż po w zwalczaniu wszelkich przejawów bezduszności, kumoterstwa i biurokracji. Chodzi o to, aby to wszystko, co w coraz większym zakresie władza ludowa daje młodzieży w trosce o jej rozwój i szczęście, było w pełni i właściwie wykorzystane.

Wszystkie organizacje ZMP winny dbać o to, by wielkie prawa przyznane przez władzę ludową młodzieży nie były przez nikogo naruszane.

Jedynie pełne przestrzeganie i pogłębianie demokracji wewnątrzwiązkowej, zasady kolegiałości, śmiałość rozwijania krytyki i samokrytyki, radzenie się aktywów i młodzieży, oparcie się w całej działalności na jej inicjatywę i aktywność - pozwoli wszystkim instancjom ZMP, od ZG zaczynając - karczować biurokratyczne nawyki pracy i wypełnić zadania nakreślone przez Zjazd.

Należy położyć kres nadmiarowi dyrektyw i instrukcji, które nie sprzyjają rozwijaniu działalności dotychczasowych ogniw. Podstawową formą kierownictwa ZMP-owskiego winna stać się bezpośrednia, konkretna pomoc terenowym instancjom i organizacjom.

Zarząd Główny powinien w takim duchu ulepszyć strukturę zarządów ZMP, aby zapewnić skupienie kadry ZMP do realizacji najważniejszych zadań Związku i zbliżyć instancje do terenu, do mas młodzieży. Ważnym zadaniem Zarządu Głównego, zarządów wojewódzkich i powiatowych ZMP jest wzmocnienie składu pracowników aparatu ZMP towarzyszącami spośród rosnącej, młodej inteligencji ludowej.

Kadra Związku, która swoją ofiarną pracą zdobywa sobie szacunek całej młodzieży, musi być otoczona serdeczną opieką i mieć zapewnione warunki stałego, wszechstronnego rozwoju.

Troskliwą opieką otoczyć należy kadrę przewodników drużyn harcerskich oraz polepszyć kierowanie organizacją harcerską przez zarządy ZMP.

Atmosfera szczerej, ostrej i bezpośredniej krytyki, która cechowała dyskusję przedzjazdową i obrady Zjazdu, stanowi wielką zdobycz i przydaje siły naszemu Związkowi. Jej dalsze rozwijanie i pogłębianie jest gwarancją nowych osiągnięć Związku Młodzieży Polskiej w pracy nad wychowaniem młodego pokolenia Polski Ludowej. Aktywność wszystkich członków ZMP w życiu organizacji, ofiarność i zapał ZMP-owców i ZMP-owskiego aktywów będzie gwarancją, że Związek nasz wypełni z honorem zaszczepione zadania, powierzone mu przez partię.

II ZJAZD
ZWIĄZKU MŁODZIEŻY
POLSKIEJ

Warszawa, luty 1955 r.

★ SPORT ★ SPORT ★ SPORT ★

W niedzielę spotkamy się w hali Sparty

Oczekiwane przez sportowców Białegostoku otwarcie hali Sparty przy ul. Jurowieckiej nastąpi ostatecznie w niedzielę 6 bm. W związku z otwarciem WKKF organizuje wiele ciekawych imprez sportowych. O godzinie 11 odbędzie się młodzieżowe wojewódzkie spotkanie

w piłce koszykowej kobiet Lublin - Białystok, o godzinie 12 spotkają się koszykarze Lublina i Białegostoku, następnie rozegrany zostanie trójmecz siatkówki męskiej o przechodni propozycje przewodniczącego MKKF pomiędzy czołowymi drużynami województwa: Gwardia, AZS i Sparta.

wzmocniona zawodniczkami Gwardii Białystok i Spartą Elka (jm)

W Hajnowce rozpoczęto kurs żeglarski i

Zarząd Powiatowy LPZ w Hajnowce zorganizował ostatecznie teoretyczny kurs żeglarski, na który uczęszcza po nad 60 osób.

Wszyscy ci, którzy wykazali się na egzaminie po kursie teoretycznym dobrnymi wynikami, wezmą udział w kursie praktycznym, ja jaki będzie zorganizowany w lecie.

A. PUCHOWICZ
korespondent

Ze sportu w ZSRR

MOSKWA. - W środę wyjechała do Włoch, na międzynarodowe zawody narciarskie w Cortina D'Ampezzo grupa narciarzy i dzieci. W skład ekipy wchodzi m. in. mistrzowie świata Kozyrowa i Kuksin oraz mistrzowie ZSRR - Maslennikowa, Kolczyna, I. Torientow i Kolczyznin.

* * *

MOSKWA. - W Moskwie odbyły się mistrzostwa stolnicy w jeździe figurowej na lodzie. W konkurencji kobiet zwyciężyła 14-letnia Li. narewa. Wśród męczyzn najlepszym był student Instytutu Lotniczego - Zaharow.

* * *

MOSKWA. - W rozegranych na otwartym stadionie zawodach lekkoatletycznych o Puchar Moskwy zwyciężyła zreszenie Nauka. Niespodzianką była porażka Kuca i ODKo. rokowa w biegu na 3 km z Gomosesem. W pchnięciu kulą zwyciężyła Goroszkowa 13,01, a w skoku wzwyż - Koszkorow 1,95.

Wygrał AZS — 3:1

Rozegrany przedwczoraj mecz pomiędzy drużynami AZS i Sparty Białystok z cyklu rozgrywek o mistrzostwo A klasy w siatkówce męskiej, zakończył się zwycięstwem zespołu akademickiego 3:1 (15:10, 12:15, 15:11, 15:9).

Gra stała na pełnym poziomie, obydwie drużyny wykazały duże braki techniczne i taktyczne. AZS odniósł

zwycięstwo dzięki bardziej urozmaiconemu atakowi i większej rutynie zawodników. W drużynie Sparty uświadcznia się w czasie spotkania duża nerwowość, brak znajomości taktyki obrony i mało skuteczny atak.

W zespole AZS wyróżnili się Eliaz i Korfel, dobre momenty w obronie miał też Bujnowski. W drużynie Sparty na wyróżnienie zasłużył Pałczyński i Woloszewicz.

Sędziował: Dyga i Prals (jm)

Nowe normy klasyfikacyjne w siatkówce

Zwolenników piłki siatkowej zaciekał niewątpliwie, że z dniem 1 stycznia br. zostały wprowadzone nowe normy klasyfikacyjne w siatkówce. Dla uzyskania klasy sportowej zawodnik powinien, podobnie jak w piłce nożnej i koszykówce, uzyskać w ciągu roku odpowiednią ilość punktów przewidzianych dla danej klasy. Punkty zdobywa się za każde wygrane spotkanie w oficjalnych zawodach, ujętych w Jednolitym Kalendarzu Sportowym (mistrzostwa Polski, Puchar Polski, Puchar CRZZ,

spartakiady pionów i zrzeszeń, spotkania międzywojewódzkie i turnieje klasyfikacyjne). Punkty zalicza się w zależności od kategorii pokonanej drużyny. Za wygraną z drużyną niesklasyfikowaną, otrzymuje się dwa punkty, z drużyną trzeciej kategorii — 4 punkty, drugiej kategorii — 8 punktów i pierwszej kategorii — 12 punktów.

Aby uzyskać pierwszą klasę sportową zawodnik musi w ciągu roku uzyskać 80 punktów. Dla zdobycia drugiej klasy wystarczy 40

punktów, dla trzeciej 20, a dla młodzieżowej 10 punktów.

Sądymy, że nowa klasyfikacja sportowa zwiększająca możliwość uzyskania wyższych klas sportowych, spotka się z uznaniem i naszych czołowych siatkarzy i siatkarek, którym dotychczasowa klasyfikacja dawała jedynie możliwość zdobycia drugiej klasy sportowej za mistrzostwo województwa i przyczyni się do podniesienia poziomu siatkówki w naszym województwie. (jmm)

Międzynarodowy Zlot Sportowców przeciwko układowi wojennym

W ostatnich dniach stycznia br. odbył się w Lipsku wielki Międzynarodowy Zlot Sportowców Polski, Czechosłowacji, NRD i Niemiec zachodnich pod hasłem: „O przyjaźń i pokój między sportowcami wszystkich krajów, przeciw układowi wojennemu z Bonn i Paryża”. Na zakończenie wieczoru odbyły się w Hali Kongresowej pokazy gimnastyczne sportowców wszystkich trzech krajów.

NA ZDJĘCIU: uczestnicy pokazów gimnastycznych wkraczają na salę.

Fot — CAP